

Special Issue February 2018

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

V i d Y a W o t α[®]

International Multilingual Research Journal

Bharatiya Vidya Mandir Amravati's
Bharatiya Mahavidyalaya, Morshi Dist. Amravati

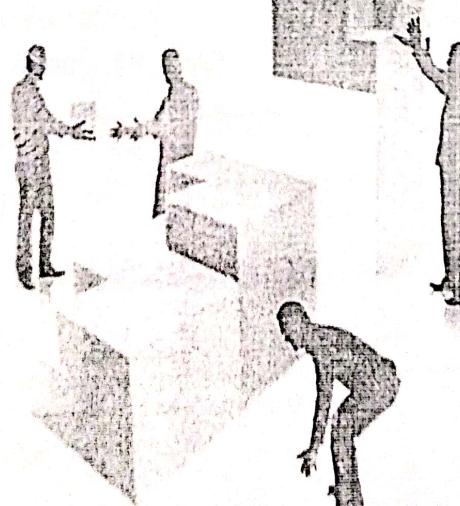
(Affiliated To Sant Gadge Baba Amaravati University, Amravati)

One Day National Conference

Impact of Demonetization on Indian Economy

24th February 2018

STRA

Principal
G.S.Meshram

Chief Editor
Prof. Virag Gawande

Editor
Dr. Lajwanti R.Tembhurne

Organized By
Department Of Economics
Bharatiya Mahavidyalaya, Morshi Dist. Amravati

In Collaboration With
Aadhar Social Research & Development Training Institute, Amravati

- 14) निश्चलनीकरण आणि ग्रामीण अर्थव्यवस्थेचा विकास
प्रा. पंढरी जी. मोरे., ओंकारनगर नागपूर. || 51
- 15) विमुद्रिकरण आणि काळापैसा
प्रा. हेमराज चौधरी, आर्वा जि. वर्धा. || 53
- 16) निश्चलनीकरणाचा भारतीय अर्थव्यवस्थेवरील परिणाम
डॉ. अ. जो. वानखडे, रिसोड जि. वाशिम || 56
- 17) सर्वसमावेशी शाश्वत विमुद्रिकरण आवश्यक
प्रा. रविंद्र बा. शेंडे, वरोरा. || 58
- 18) निश्चलनीकरण आणि भ्रष्टाचार आणि काळापैशाचे प्रतिवंध
प्रा. डॉ. व्ही. व्ही. लाडे, तुकूम, चंदपूर || 61
- 19) विमुद्रिकरणाचा भारतीय अर्थव्यवस्थेवरील परिणाम
प्रा. डॉ. रवि सोरते, पवन महंत || 65
- 20) विमुद्रिकरण आणि सामान्य जनता
सौ. दिपाली पडोळे, उत्तमनगर अमरावती || 69
- 21) नोट बंदीचे विधायक व विधातक परिणाम
प्रा. डॉ. मंमता आर. साहु, रोहणा, जि. वर्धा || 72
- 22) विमुद्रिकरण : एक आर्थिक/ अध्ययन
प्रा. डॉ. लाजवंती आर. टेंबुरे, मोशी || 74
- 23) विमुद्रिकरणाचा सर्वसामान्य व्यक्तिंवर परिणाम
प्रा. जगदीश वाटामोडे, नागपूर || 77
- 24) विमुद्रिकरण आणि काळव पैशावरील त्याचे परिणाम
शनेश्वर वापूराव जांभुळे, परेल मुंबई || 80
- 25) नोटबंदीचे उद्देश, फायदे / नुकसान
प्रा. एम. यु. अर्जुने, नेर || 83
- 26) Demonetization Special effect on Banking sector [Bank loan]
Dr. Jyoti Pande [Rai], Distt. – Bhandara || 86

17

सर्वसमावेशी शाश्वत विमुद्रिकरण आवश्यक

प्रा. रविंद्र बा.शेंडे

अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख लोकमान्य महाविद्यालय
वरोरा.

विमुद्रिकरण — २०१६ नुसार ५०० आणि १००० रु च्या नोटा चलनातून काढुन टाकण्यात आल्या आहे. त्यामुळे काळा पैसा निर्मितीची सर्व मार्ग बंद झाले नसले तरी काळा पैसा निर्माण करण्याची सुलभ व सोपी वाट रोखली गेली आहे हे खरे आहे. काळ्या पैशाव्यारे चलन व्यवहाराला आतोनात गती मिळत असली तरी मोठ्या नोटा फक्त काळ्या व्यवहारासाठी वापरण्यात येतात असे समजणे चुकीचे आहे. परंतु मोठ्या नोटा ऐवजी रोखमुक्त व्यवहार अधिक झाल्यास काळा पैसा निर्माण होण्याचा राजमार्ग कायमचा बंद होईल.

भारतीय अर्थव्यवस्था निरोगी राखण्यासाठी जे विविध उपाय सुरू आहे. यामध्ये बँकांचे राष्ट्रीयीकरण, नविन आर्थिक धोरण, राजकोपीय आणि मौद्रीक धोरण, विमुद्रिकरण — १९४६, १९७८ आणि २०१६, संरक्षण, शाश्वत विकास, सर्वसमावेशक विकास, वस्तू व सेवा कर अशा सर्व उपायांना सदैव लोकांचा पाठीबा मिळण्याकरीता सर्वसमावेशकतेचा समग्र विचार अर्थव्यवस्थेत कायम टिकणे आवश्यक आहे.

विकेंद्रिकरणाला उत्तेजन देऊन उत्पन्नाचा भाग मोठा करण्याची ताकद सर्वसमावेशक विकासात आहे. पुढे निर्माण होणारे विमुद्रीकरण सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रीकरण असावयास हवे. ज्यामुळे काळा पैसा निर्माण होण्याचा राजमार्ग कायमचा बंद होऊन गरीबातील गरीब व्यक्ती विकासाचा प्रतिनिधी किंवा घटक म्हणून कार्य करेल.

विमुद्रिकरण म्हणजे —

अर्थव्यवस्थेतील विशिष्ट चलन भ्रष्टाचार, काळा पैसा कमी करण्यासाठी काढुन टाकणे म्हणजे विमुद्रिकरण होय.

सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरण —

भ्रष्टाचाराचा राजमार्ग कायमचा बंद करण्यासाठी अस्तित्वात असलेल्या सर्व मोठ्या नोटा चलनातून काढुन टाकणे आणी रोखमुक्त व्यवहाराला उत्तेजन म्हणजे सर्वसमावेशी शाश्वत विमुद्रिकरण होय.

संशोधनाची उदीष्ट्ये —

१) ८ नोव्हेंबर २०१६ च्या विमुद्रिकरणातील गुण व दोषांचा अभ्यास करणे.

२) सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरणाचा पर्याय सुचविणे

३) आर्थिक व्यवहारांना अधिक गती देणारे सुरक्षित बँकींग जाळे आवश्यकतेचा अभ्यास करणे. संशोधनाची गश्हीते —

१) मोठ्या चलनी नोटा या केवळ काळ्या व्यवहारासाठी वापरल्या जातात असे अजीबात नाही.

२) रोकडविरहीत अर्थव्यवस्था आणि विकास यांचा जवळचा संबंध आहे.

३) रोकडविरहीत व्यवहार समावेशी शाश्वत विमुद्रिकरणाचा आधार आहे.

४) काळा पैसा नवीन ग्राहक निर्माण करीत नाहीत.

संशोधन पद्धती —

सर्वच देशात रोखमुक्त अर्थव्यवस्थेचा प्रयत्न सुरू आहे. भारत—सुध्दा याला अपवाद नाही. पुढील विमुद्रिकरण हे सर्वसमावेशी शाश्वत विमुद्रिकरण हवे. सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरण आणि विमुद्रिकरण २०१६ चे विश्लेषण करण्यासाठी दुय्यम स्रोतामध्ये माहीती घेण्यात आली आहे. यात विविध संदर्भ पुस्तके, शासनात्मे अहवाल, विमुद्रिकरण २०१६, इंटरनेट, मासीके, वर्तमानपत्रे, इत्यादीचा आधार घेऊन विश्लेषण केले आहे.

०८ नोव्हे २०१६ च्या विमुद्रिकरणातील गुण व दोष :—

माननिय पंतप्रधानांनी ०८ डिसेंबर २०१६ रोजी ५०० आणि १००० रुपयांच्या नोटा चलनातून बाद

❖विद्यावाती: Interdisciplinary Multilingual Refereed Journal | Impact Factor: 5.13 (I.I.F.)

करण्याचा निर्णय जाहीर केला. आणि सर्वसामान्य व्यक्तीस ५० दिवसासाठी नव्हे तर अजूनही दैनंदीन जीवनातील आजीवन कारावास सुरु आहे असे म्हणणे खोटे ठरणार नाही. पुर्वी रूपयाचं धान्य आणायला पिशवी लागायची, ते आज रूपयाच धान्य खिश्यात मावेल येवढे मिळते. महागाईचा प्रश्न दुसऱ्या महायुद्धापासून सुरु झाला आहे व १९९० नंतर त्याला मोठा वेग प्राप्त झाला आहे. विमुद्रिकरण — २०१६ मार्फत सुधा “भाववाढ” नष्ट न होता भाववाढीची आरडाओरड सुरुच आहे. आपका साथ — हमारा विकास ही संकल्पना विस्तृत बनत आहे.

गुण :—

तात्पुरत्या मालपट्टीमधील गुण विमुद्रिकरण — २०१६ मध्ये समाविष्ट आहे.

१) देशाच्या कश्त्रिम विकास दरात वाढ २) जनधन खाती वाढली ३) आर्थिक समावेशनाला मदत ४) समांतर अर्थव्यवस्थेला आळा. (अल्पकालीन) ५) किंमत स्थीरतेसाठी केवळ सरकार जबाबदार बँका नाही असे समिकरण तयार. ६) रोकडविरहीत अर्थव्यवस्थेला प्राधान्य विविध अंप्सचा वापर. उदा. भिम ७) विमुद्रिकरणांतर्गत गोळा झालेला पैसा व वापर योग्य विल्हेवाट. ८) खाजगी बँकाचा थकीत कर्जाचा भाग कमी बनला. ९) GST च्या अंमलबजावणीसाठी प्रमूख आधार. हे सर्व फायदे “पुर आलेल्या जमीनीवर तंत्रज्ञानाच्या सहाय्याने घर बांधल्यासारखे आहे” ही गोष्ट खरी आहे. वास्तविक विकासाठी सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरणच गरजेचे आहे ज्यात मोठ्या नोटा चलनातून काढून टाकून भ्रष्टाचाराचा राजमार्ग रोखमूक्त व्यवहाराने बंद होतो. अशा नव्या विमुद्रिकरणाची अपेक्षा सर्वसामान्य व्यक्ती करीत आहे. नव्या विमुद्रिकरणात आर्थिक व्यवहारातील दोष कमी राहील. अर्थव्यवस्था निरोगी सदकाळ राहील अशी अपेक्षा नव्या विमुद्रिकरणातून करणे कठीन नाही.

दोष :—

१) विमुद्रिकरणांतर्गत २००० रूपयाच्या नोटेनी पर्यायी भ्रष्टाचाराची व्यवस्था उपलब्ध करून दिली आहे.

२) ‘चोर सोडून सन्याशी व्यक्तीला शिक्षा’

विमुद्रिकरणातून दिसत आहे. सर्वसामान्य व्यक्ती आजही

विमुद्रिकरणाच्या धक्यातून सावरला नाही.

३) रोखमूक्त व्यवहाराला उत्तेजन मिळत असतांना विमुद्रिकरणामुळे “रोखमूक्त व्यवहार आणि पेनॉल्टी” असे समीकरण उपलब्ध करून दिले आहे. उदा. मिनीमम बॅलेन्स, चार्जेस, व्याजदरात घट.

४) सार्वजनिक क्षेत्रातील बँकांच्या बुडीत कर्जाचा भाग वाढविण्यात विमुद्रिकरणाची बरीच मदत झाली आहे. संभाव्य बुडीत कर्ज वाढण्यास निश्चितपणे हे विमुद्रिकरण पोषक आहे.

५) भारतीय अर्थव्यवस्थेत काळा पैसा, भ्रष्टाचार अजूनही सुरु आहे हा सर्वांत मोठा धोका दिसून येत आहे.

६) राजकीय हस्तक्षेप बँकींग व्यवहारात वाढून, बँकांची स्वतंत्र्यता नावापुरती शिल्लक राहली आहे. सरेकारच्या हातात राजकोषीय धोरण असतांना सरकारने मौद्रीक धोरणाकडे परस्परपुरक हेतुने पाहणे गरजेचे आहे. कुठल्याही पुर्वतयारीशिवाय नोटाबंदी आमलात आणल्यामुळे देशाच्या विकासाला फटका बसला आहे.

७) विमुद्रीकरणामुळे अर्थव्यवस्थेतील गुणकप्रभाव प्रकीया ठप्प झाली आहे.

८) ५०० व १००० रूपयाच्या नोटा बंद होऊनही त्यांचा हिशेब जूळला नाही. यामुळे कश्त्रिम विकासाला चालना मिळत आहे आणि वास्तविक विकास धोक्यात येत आहे.

९) सर्वसमावेशकता आपली संस्कृती असतांना केंद्रिकरणाला मदत विमुद्रिकरणातून झाली आहे. श्रीमंत अधिक श्रीमंत आणि गरीब अधिक गरीब — आर्थिक विषमता अधिकच वाढत जात आहे.

१०) विमुद्रिकरण — २०१६ अयोग्य तात्पुरती मालपट्टी आहे कायमस्वरूपी उपाययोजनेची सोय हयात नाही.

११) आर्थिक शांतता आणि सलोख्याने संबंध नष्ट होऊन महागाई कायम आहे.

रोखमूक्त अर्थव्यवस्थेचे फायदे :—

भारतीय अर्थव्यवस्था पूर्ण विकसीत अर्थव्यवस्थेकडे मार्गक्रमण करीत आहे परंतु अर्थव्यवस्थेला काळा पैसा भ्रष्टाचार, दहशतवाद, बेकायदेशीर मालमत्ता इत्यादी गोष्टीचे ग्रहण लागले आहे.

डिजिटल व इलेक्ट्रॉनिक व्यवहारात अनेक आर्थिक व्यवहार हे औपचारीक व्यवस्थेतून केले जात असल्याने त्यामुळे अनेक फायदे आहेत. रोखमुक्त व्यवहार वाढविणे कठीण असले तरी वित्तीय समावेशनासाठी, किंमत स्थिरतेसाठी सर्वसमावेशक व शाश्वत विकासासाठी आवश्यक बाब आहे. रोखमुक्त व्यवहाराचे पुढील फायदे आहेत.

१) पैसे देण्याची सोयीची पध्दत २) कमी जोखीम ३) नोटा छापण्याचा खर्च कमी ४) गुन्हांचे प्रमाण कमी/शून्य ५) बॅकीग क्षेत्राला लाभ ६) समांतर अर्थव्यवस्था नष्ट ७) पारदर्शकता ८) चलनाच्या बाह्य मूल्यात वाढ ९) वेळ व पैसा यात बचत १०) लोकांचा बॅकीग क्षेत्रावरचा विश्वास कायम आणि वाढ ११) उत्पन्नाची योग्य विल्हेवाट व विकेंद्रीणाला उत्तेजन १२) स्वतःची कार्यक्षमता वाढविण्यासाठी प्रत्येकाला अनंद १३) अनेक आर्थिक संवंध विस्तृत आणि विकसीत १४) मानवी विकास निर्देशांकात दुरस्तीकरण. १५) अर्थव्यवस्थेची गुणकप्रभाव कार्यसंस्करणी विकसीत. १६) कुठल्याही वेळी कुठेही उदा. तिकीटे खरेदी करणे १७) इतर रोख रखमेच्या सहाय्याने व्यवहार न करणे म्हणजेच रोखमुक्त व्यवहार होय. भविष्यकालीन सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरणासाठी रोखमुक्त अर्थव्यवस्था आधार किंवा त्रिजंगी भुमिका ठरणार. आहे. बॅकीग सेक्टरसाठी खुप — खुप मोठी उपलब्धी तसेच आक्षाणाची ही गोष्ट नक्कीच आहे. परंतु स्विकारणे व वाढ करणे आवश्यक आहे.

भविष्यातील सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरण – सर्व मोठ्या नोटा बंद आणि चेकचा वापर –

हजारो कोटी रूपयांची वार्षिक उलाढाल असलेल्या या खंडप्राय देशात लहान नोटांच्या परिमाणात सर्व आर्थिक व्यवहार करणे शक्य आहे काय? या प्रश्नाचे उत्तर भविष्य काळासाठी आज सकारात्मक असेच दयावे लागते. त्यामुळे मोठ्या नोटा छापण्याचा विचार अर्थव्यवस्थेत होऊ नये. शेत्रार मार्केटमध्ये लाखो रूपयांच्या उलाढाली केवळ “जबानी” वर होऊ शकतात मग लाखो, करोडो रूपयाचे व्यवहारसुधा चेकने व्हायला कोणतीही अडचण नाही. अडचण असेल तर ती फक्त हा व्यवहार उघड होणार हीच

आहे. चेकनी “ऑन” देता येणार नाही. लाच देता—वेता येणार नाही. हे व्यवहार इन्कमटॉक्स अधिकाऱ्यांकडून लपवता येणार नाहीत हीच अडचण होईल पण काळ्या पैसा नष्ट करायचा म्हटला की असे होणे संयुक्तीक आहे. रोखमुक्त व्यवहाराला चालना मिळावी म्हणून नव्या मोठ्या नोटा छापण्याएवजी हवृहवृ चलनातील दोनशे रूपयांच्या नोटा सुधा कमी कराव्यात त्यामुळे फार मोठ्या व्यवहारासाठी सुधा पुरेशा प्रमाणात (२००) दोनशेच्या नोटा उपलब्ध होणे कठीण व्हावे म्हणजेच आपोआपच सर्व मोठमोठे व्यवहार वॅकेमार्फत होऊ लागतील. बॅकांना अशा या व्यवहारावर जास्त चांगले नियंत्रण ठेवणे शक्य होईल व काळा पैसा निर्मितीचा एक राजमार्ग कायमचा बंद होईल. असा सर्वसमावेशी विकासाचा रस्ता तयार झाल्यानंतर श्रीमंत आणि गरीब आनंदाने चालत जाणार आणि प्रत्येक पिढीतील आर्थिक जीवन आनंदायी असणार हयात कुठलीही शंका नाही. लोकांचे नियंत्रण चलन वेगावर (छोट्या चलनाच्या) हयावेळी असणे आवश्यक आहे. म्हणजेच गरजांचा भाग मर्यादित असणे आवश्यक आहे. त्यामुळे किंमत स्थिरतेला अधिक प्रोत्साहन मिळेल. विशेष महत्वाची गोष्ट म्हणजे ‘सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरण’ अंमलवजावणीत येत असतांना काही महीने अगोदरच (साधारणता एक वर्ष) पुर्वसुचना मिळणे आवश्यक आहे. समारोप

केंद्रीय बॅकेच्या हातात विविध साधने असतांना किंमत स्थीरता निर्माण न होता भ्रष्टाचार, काळा पैसा मोठ्या प्रमाणात निर्माण झाला आहे. ०८ नोव्हेंबर २०१६ चे विमुद्रिकरणही तात्पुरती मलमपड्ही ठरली आहे. तात्पुरती मलमपड्ही काळ्या पैशाबाबत न वापरता कायम स्वरूपी उपाययोजना भविष्यात वापरने गरजेचे आहे. त्यासाठी सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरणाची (ज्यात काळ्या पैशाचा राजमार्ग कायमचा बंद यासाठी चलनातील मोठ्या नोटा बंद करून रोखमूक्त व्यवहाराला उत्तेजन म्हणजे सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरण होय) आवश्यकता आहे. सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरणामुळे बॅकांच्या नियंत्रणाचा भाग मोठा होईल. केंद्रीय बॅकेच्या हातात असलेल्या सर्व गुणात्मक, मात्रात्मक, प्रत्यक्ष नियंत्रणाच्या साधनाचा परिणाम वाढेल.

दही बनवत असताना ‘विर्जन’ नावाचा जो प्रकार चालतो. अगदी त्याप्रमाणे सर्वसमावेशक शाश्वत विमुद्रिकरणाचा वापर होईल.

मोठया नोटा चालनातुन काढून टाकल्यानंतर मोठ — मोठे व्यवहार छोट्या चलनाच्या माध्यमातून कठीन होऊन रोखमूक्त व्यवहाराला उत्तेजन मिळणार ‘आहे. पारदर्शकता निश्चितच वाढेल व पूढे भारतीय अर्थव्यवस्थेत विकेंद्रिकरण वाढून, उत्पन्नाची योग्य विल्हेवाट होऊन भारतीय अर्थव्यवस्थेत पूर्ण विकसीतपणा २०३०, २०४० पर्यंत येणार या अंदाजासाठी अर्थशास्त्रज्ञाचीच गरज उरणार नाही. सर्वसामान्य मनुष्य सुध्दा पूर्ण विकसीत अर्थव्यवस्थेबाबत अंदाज व्यक्त करू शकणार हे सत्य आहे. भारताची १२१ कोटी लोकसंख्या अशा या सर्वसमावेशी शाश्वत विमुद्रिकरणाच्या प्रतिक्षेत आहे.

संदर्भग्रंथ —

- १) योजना, फेब्रुवारी — २०१७, अंक ७
- २) वित्तीय संस्था आणि वित्तीय बाजार — हिमालया पब्लिकेशन, डॉ.श्री.आ.देशपांडे, डॉ.विनायक श्री.देशपांडे.
- ३) भारतीय अर्थव्यवस्था — प्रतियोगिता दर्पण.
- ४) अर्थसंवाद — खंड २ रा, अंक १ ला.

18

निश्चलनीकरण आणि भ्रष्टाचार आणि काळ्यापैशाचे प्रतिबंध

प्रा. डॉ. व्ही.व्ही. लाडे
सहयोगी प्राध्यापक कला, वाणिज्य व विज्ञान
महाविद्याल, तुकूम, चंद्रपूर

Keyword : - काळ्या व्यवहार, निश्चलनीकरण, करनियम, करचुकवेगिरी, रोकड विरहित व्यवहार, विनिमय, दशष्टचक्र, चलनवाढ, लाच—लुचत, ए.सी.बी. साफडा, उलाढाल.

Abstract (सारांश) :—

काळ्या पैशाचे आणि अर्थकारणात फिरणाऱ्या रोकड रकमेचे एक घटट नाते असते. तसं पाहिले तर बेहिशोबी संपत्ती ही सोने, जमिनजुमला, बेनामी मालमत्ता अशा निरनिशळ्या प्रकारामध्ये विखुरले गेलेली असते. पण तिची जननी असते भ्रष्टाचारामध्ये आणि करचुकवेगिरीमध्ये, करनियमन सोपे पण अभेद्द करणे, प्रशासन आणि निर्णयप्रक्रिया पारदर्शक बनवणं हि भ्रष्टाचाराच्या प्रवश्तीला पायबंद घालण्याची मूलभूत दिशा आहे. पण त्याच्या जोडिनेच काळ्या व्यवहाराना रोकड रकमेच्या सुळसळामुळे एक सोईचं आणि सुपीक वातावरण मिळते. ती रसद तोडण्यासाठी निश्चलनीकरण आवश्यक वाटते. गेल्या काही वर्षामध्ये भारतात पाचशे आणि हजाराच्या नोटाचे प्रमाण वाढले आहे. सध्या चलनात असलेल्या रोकड रकमेपैकी ८६ टक्के रक्कम ही पाचशे आणि हजारांच्या नोटामध्ये आहे. मोठ्या नोटा जेवढ्या जास्त, तेवढे मोठ्या रकमेचे व्यवहार करणे सोपे असते. ज्यांना आपले काळे व्यवहार लपवायचे आहेत, कुमारग्नि मिळविलेलो संपत्ती मालमत्तेत रूपांतर करावयाची आहे, करनुकवेगिरी करून व्यवहार करावयाचे आहेत त्यांच्या साठी रोकड रकमेसारखी दुसरी सोय नाही. काळ्या पैशाचा रोग